

“Rozcvička byla do -4°C v trenkách. A já věřím, že teď, dnešní kluci by to potřebovali.”

Dnešní příběh vypráví o Aloisi Růžičkovi z Olšan u Prostějova, který se narodil v červnu 1933. Své dětství prožil v Olšanech, vyučil se štukatérem. Na začátku druhé světové války byl se svou rodinou doma, kde sledoval dění kolem sebe a průběh války. „Za školou, tam jak, děcka, to tam vidíte, tam ty baráky byly rozbitý všecy. No prostě, bombardovali za školou, a teďka ta křižovatka Třebčín - Studenec, tam taky.” Také nám pan Růžička vyprávěl spoustu svých klukovin, které prožil za svého mládí. „Okolo Olšan byla protiletická obrana, děla, že, a tady směrem na „Hleníček” dneska je tam Dvořák, je tam ten kříž, a tam oni, kde to stojí, tak tam oni [vojáci] stáli. A tam za tym Hleníčkem prostě, to byli maďarský vojáci, ja? A ti nás naučili odšroubovat tu hlavu z toho náboja, vytáhnout tu trubičku z toho střelného prachu, zmáčknout a zapálit. Tak jsme strašili učitele, ja? Protože to se udělalo a ono to hvízdalo a letělo tak 50 cm nad zemí. Tady před bránou na hřbitov, tam bylo hřiště a cukrovar v případě řepy tam měl skládku. Tam zas byla bomba spadlá a my jsme se těch vojáků ptali, co to je. Máte nůž? Ja, to jsme měli, že. A téma nožema jsme to narépalí a zapálili, to hořelo, to bylo fosforový.” **„A jak vypadala škola za války?”** „V průběhu války a ještě dlouho po válce učitelka nesměla mít děti. No, a svobodná, prostě nesměly mít děti. A proč? Protože byla vyučování a existovala (za války hlavně, aji poté válce ještě to bylo) tak zvaná klekanica. A to buďto bylo o šesti nebo o sedmi hodinách večer. A ty učitelky musely prostě s nama [být] na hřišti.” **Při rozhovoru jsme se také dozvěděli mnohé zajímavosti o Kuratoriu¹, kam byla povinnost chodit.** „No a to Kuratorium, to bylo tak: my jsme byli vychováváni navázat německý styk s děvčatama. Já jsem třeba musel vždycky říct Růžička uprtag. My už jsme byli přiděleni. Kdyby Němci vyhráli válku, tak jsme nebyli tady, byli jsme v Německu, že. My jsme měli vlastně nahradit ty ročníky, které už byly jako Hitlerjugend ve válce. Ale než nás tam poslali, tak byly teďka ve škole ty zdravotní prohlídky, všeci kluci tam nebyli.” **„Jak to v Kuratoriu probíhalo?”** „No, tak jak normální tělocvik, že..., učili nás tam, já nevím, zapalovat, takový ty fangly nám dali, že... a zapálit stodoly a takový.” **Pan Růžička byl na vojně, jak by asi na ni mohl**

1 Kuratorium pro výchovu mládeže v Čechách a na Moravě

vzpomínat? „To byl tvrdé výcvik, strašně tvrdé. Rozcvička byla do $-4\text{ }^{\circ}\text{C}$ v trenkách, před večerí 10 km, to byl ten Bobrovec. Nesplnili jste limit, bez večere. A já věřím, že teď, dnešní kluci by to potřebovali.”